

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 27/06-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaniach vedených pod sp. zn. 21 C 38/03 a sp. zn. 6 C 44/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. novembra 2005 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 21 C 38/03 a sp. zn. 6 C 44/04.

Sťažovateľ v sťažnosti, ktorá sa týka konania pred ústavným súdom sp. zn. Rvp 1880/05, okrem iného uviedol:

„... moja sťažnosť sa týka nezákonných prietahov v súdnom konaní vo veci 6 C 4/2004 na Okresnom súde Bratislava II (...) o vrátenie daru a vysporiadanie (majetkové) nemanželsky žijúceho páru. Prietahy v konaní menovaného súdu zdôvodňujem tým, že moju žalobu som v uvedenej veci podal 3. apríla 2003 a do dnešného dňa, čiže do 20. novembra 2005 nebolo vynesené vo veci ani uznesenie a nekonalo sa a nebolo vytýčené ani prvé pojednávanie (...)

Ďalším dôkazom o prietahoch v súdnom konaní zapríčinených nekonaním Okresného súdu Bratislava II, ktorý je príslušný v tejto veci konať je uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. septembra 2005, spis 2 Cdo 123/05, v ktorom NS SR o. i. konštatuje, že nič nebráni Okresnému súde Bratislava II, aby vo veci konal, čiže, aby konal v spojitosti s mojou žalobou proti V. Č. zo dňa 3. apríla 2003 (...).“

Sťažovateľ sa v sťažnosti ďalej domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 80 000 Sk a žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne

prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

1. Vychádzajúc z uvedeného, z predloženej sťažnosti a súdneho spisu okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 21 C 38/03 (aj keď sťažovateľ neuviedol spisovú značku namietaného konania) ústavný súd zistil, že napadnuté konanie sa začalo na základe žaloby sťažovateľa o vrátenie daru doručenej okresnému súdu 7. apríla 2003. Dňa 19. mája 2003 okresný súd konanie zastavil a jeho rozhodnutie 31. marca 2004 potvrdil aj Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“). Doručením tohto rozhodnutia účastníkovi konania bola vec právoplatne skončená ešte v roku 2004.

Keďže sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená až 23. novembra 2005, nemal ústavný súd inú možnosť, než ju vo vzťahu k postupu okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 21 C 38/03 po predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej oneskorenosť.

2. Osobitne sa ústavný súd zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 44/04 (sťažovateľ v nej uviedol nesprávnu sp. zn. 6 C 4/04), keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne

neopodstatnenú možno okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, IV. ÚS 110/04, IV. ÚS 296/04 a IV. ÚS 350/04).

Ústavný súd zistil, že doba, ktorá uplynula od podania žaloby (29. november 2004) do podania s'ťažnosti ústavnému súdu (23. november 2005) neodôvodňuje skúmanie namietaného porušenia označeného základného práva, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že počas nej okresný súd na základe žiadostí samotného s'ťažovateľa konal o procesných otázkach (zamietol jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu 27. decembra 2004), v dôsledku podaného odvolania s'ťažovateľa predložil spis 14. januára 2005 na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil a vrátil spis okresnému súdu 6. mája 2005. Dňa 19. mája 2005 podal s'ťažovateľ proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie a 13. júna 2005 spis okresný súd doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorý zamietol jeho dovolanie a 12. októbra 2005 vrátil spis okresnému súdu. Dňa 3. novembra 2005 okresný súd vydal uznesenie týkajúce sa vedenia konania a 30. novembra 2005 určil termín pojednávania na 7. február 2006.

Ústavný súd posúdil všetky úkony okresného súdu a z jeho zistenia vyplýva, že od podania žaloby (november 2004) bol procesný postup okresného súdu plynulý, sústredený, bez priet'ahov, čo pretrvávalo až do vydania tohto rozhodnutia. Ústavný súd zohľadnil najmä to, že v priebehu konania bol okresný súd opakovane konfrontovaný s procesnými úkonmi s'ťažovateľa, ktorý žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu, podal odvolanie a dovolanie, o ktorých musel rozhodovať nielen odvolací súd, ale aj dovolací súd, a v dôsledku toho sa vec nachádzala na krajskom súde spolu takmer 4 mesiace (od 14. januára do 6. mája 2005) a na najvyššom súde ďalšie 4 mesiace (od 13. júna do 12. októbra 2005).

Rozhodovanie o procesných návrhoch, o ktorých je podľa príslušných kódexov (napr. Občianskeho súdneho poriadku) všeobecný súd povinný rozhodnúť ešte pred

vlastným prejednaním a rozhodnutím o merite veci, je okolnosťou, na ktorú ústavný súd prihliadol už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti, v ktorej sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Táto okolnosť v zásade bráni súdu konať a rozhodnúť vo veci samej, a tým splniť účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza fyzická osoba alebo právnická osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 128/03, II. ÚS 133/03).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti vychádza aj z názoru, že „Dĺžku súdneho konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných priesťahov v súdnom konaní“ (II. ÚS 41/00).

Ústavný súd preto sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 6 C 44/04 odmietol ako zjavne neopodstatnenú vzhľadom na to, že podľa jeho názoru doterajší ročný priebeh konania pred označeným súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných priesťahov v konaní v takom rozsahu a intenzite, ktoré by si vyžadovali prijatie sťažnosti na ďalšie konanie.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, bolo už bez právneho významu ďalej sa zaoberať ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2006